

EL MAS DE CARRUANO

ROCHER

He parlat de molts pocs masos de la Partida de Baix, i és que allí hi ha poca gent que visca de forma regular. Podem trobar-ne treballant les terres i també d'estiu i aixina és que em vaig dirigir cap al Mas de Carruano amb l'esperança de comunicar-me amb algun veí que em poguera contar coses del Mas.

Anant per la carretera de Torreblanca, a 9'5 km., trobarem a mà dreta l'entrada del Mas de Carruano. Té varies cases i roman deshabitada la major part de l'any. Per això jo dic que vaig tindre sort quan

anys) que estava acompanyada per la seua filla Rosa Mari (que viu a França), el seu gendre Gerard i el nét Gerôme. Puix bé. Em contava que es va casar l'any 47 i que, aleshores, el Mas estava ple de gent: l'àvia Pepa, el seu home Vicent, la tia Hermenieta i el tio Magin, la sogra Vicent i l'home Carlos el Costori i les filles Vicenta, Brigida i Conxita.

Carmen és de Vila Real i per la qual cosa no pot contar-nos coses que haja viscut de forma directa, però assegura que el seu home li parlà molt del Mas: "...hi havia ací davant un

"Mas de Carruano", manisetes al frontispici de la cisterna del Mas.

tida té fama de gaudir d'un clima excellent per als conreus. Molts dels garrofers d'abans han sigut substituïts per ametllers, de gra també se'n sembla poc, resten oliveres i de ramat ben poc, encara que eixe dia va aparèixer pel Mas de Carruano Antonia (del Mas de Tirijà) amb una rabera d'unes cent cabres.

Prova prou clara de la importància d'este Mas i de la quantitat de gent que

..."ací s'està molt bé, però també és cert que molt solitari. No fa molt ens van entrar. Ho vam topetar tot revolt però no vam trobar res a faltar. No sé amb quina freqüència passa ara la Guardia Civil però me pareix que no tant com abans. També m'agradaria exposar algunes xicotetes reivindicacions i mancances que tenim: el camí d'accés al Mas és curt però catastròfic. Caldrien molts pocs diners per arreglar-

Casa de Carmen, antiga escola del Mas.

Façana de la casa del costat de l'escola.

allí vaig poder contactar amb la família de Carmen Moreno Sancho, dona de Manuel Caparacena Jover (Manuel de Prudència) el qual va patir un accident mortal allí a la vora del Mas quan llaurava uns garrofers farà uns tres anys.

Com deia abans, vaig xarrar amb Carmen (68

local on tocaven guitarres, bandúrries i inclòs un piano de maneta tots els dissabtes i diumenges. Si entre setmana es celebra alguna festa, també es feia ball. Açò s'omplia de gent, pensa que esta Partida estava prou habitada, no és com ara".

Efectivament esta Par-

hi havia per la Partida la podem trobar en l'existència d'una escola (que casualment és la mateixa casa on viu Carmen i la família) on venien sobre quaranta alumnes dels Masos del voltant.

Carmen continua parlant de certes preocupacions que té sobre el Mas:

lo. Hi han remors de si ens posaran la llum, però de moment no sabem res i actualment tenim una placa solar i un grup (a l'hivern). No posem la TV perquè ens xucla la bateria massa ràpidament. Tampoc tenim telèfon ni aigua corrent. Ens abastim d'una cisterna (si plou) i per